

og deres Foreninger, det, synes jeg nok, bliver lidt vanskeligt at begrunde. Naar det ærede Medlem ogsaa under denne Omtale af Forskellen mellem det, han havde været med til at foreslaa, og det, der er vedtaget i den gældende Lov, gjorde opmærksom paa, at det ogsaa efter hans Mening vilde have været bedre, om Statens Tilskud til Kasserne var blevet ansat efter de udbetalte Understøttelser og ikke efter Præmien, maa jeg for det første sige, at dette er i høj Grad mod al Forsikringsprincips Teknik, om jeg maa bruge det Udtryk. Forsikringsprincippet forudsætter, at man beregner Præmier, og naar Statens Tilskud fornuftigvis bør være Andele af de Præmier, saa kan man ikke have den Form for Statens Tilskud, at det betales i Forhold til de udbetalte Understøttelser, thi saa bliver det simpelthen et Tilskud til Kasserne, fordi disse maaske have regnet forkert ved Ansættelsen af Præmierne. Men det kan vel ikke være Meningen, at man siger: Nu kunne I sætte denne lavere Præmie, for hvis det saa viser sig, at I ikke kunne præstere de Udbetalinger, I skulle, kan Staten tilskyde Resten. Nej, Præmierne maa sikkert efter de rigtige Principper for Forsikring ansættes under Hensyn til, hvad man maa beregne som værende, om jeg saa maa sige, normal Understøttelse efter Arbejdsløshed, og saa bliver Statens Del af Præmierne selvfølgelig at beregne derefter. Den Mistænksomhed eller den Misfornøjelse, som der er med Arbejdsløshedskassernes Virksomhed, vil man aldrig kunne undgaa, det erkender jeg — men jeg mener for Resten, at den er i høj Grad ubeføjet, selv om jeg indrømmer, at der er Misbrug der, ligesom der er og har været paa Sygekassernes Omraade o. s. v. Men at Misfornøjelsen skulde være bleven mindre, om Statens Tilskud var ydet i Forhold til de udbetalte Understøttelser i Stedet for Kvotadele af Præmierne, forstaar jeg ikke rigtig. Det er imidlertid altsammen Spørgsmaal, som rettelig bør tages op til Overvejelse sammen med Revisionen af Loven, der, hvad ogsaa det ærede Medlem nævtede, er paabudt i Arbejdsløshedskasse-loven, og som skal finde Sted, senest i Rigsdagssamlingen 1912-13.

Det ærede Medlem mente, at det vilde

være en Fordel at forberede dette Revisionsarbejde gennem en Kommission, eventuelt den Kommission, der fremdeles sidder om Invaliditets- og Alderdomsforsikring, og som i sin Tid har forberedt den nugældende Lov. Der kan altid tales om, hvorvidt det er en Fordel. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man i noget for høj en Grad søger at forberede saa at sige alle Forslag i Kommissioner, medens Administrationens forskellige Ministerier i Virkeligheden efter min Opfattelse, navnlig paa Omraader som dette, hvor der er Tale om, at Løven har virket i en Række af Aar, sidde inde med en saadan Erfaring og en saadan Række af Oplysninger, at man i Virkeligheden i Ministeriet har bedre Betingelser for at rette de forskellige Mangler, som der kan have været, end naar man i en Kommission, om jeg saa maa sige, først paa anden Haand skal skaffe sig de Oplysninger, som det er nødvendigt at faa for virkelig at kunne bedømme Lovens eller Lovenes Virkninger. Jeg er derfor ikke meget tilbøjelig til at gaa ind paa Tanken om Forberedelse i Kommission, men efter den Anledning, der er givet, skal jeg selvfølgelig tage den under nærmere Overvejelse.

Jeg kan indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg som sagt finder, at begge Forslagene i Virkeligheden ere enkle og let overskuelige. Jeg slutter med at sige, som jeg begyndte, at de røre slet ikke ved Princippet i Loven om Arbejdsløskasser. Der er kun Tale om at yde dem, der ere Medlemmer af Kasserne, Hjælp til en Selvhjælp, som de i Forvejen have skaffet sig. Spørgsmaalet drejer sig kun om, i hvor høj Grad denne Hjælp skal ydes, om man paa Grund af den ekstraordinære Arbejdsløshed vil være med til at yde ekstraordinært Tilskud af Kommunekasserne eller rettere give Lov til, at der af Kommunekasserne ydes et ekstraordinært Tilskud. Det er ikke et Forslag, som i og for sig berører Statskassen ud over det, at Hjælpekasserne i en hel Del Tilfælde, navnlig hvis Forslaget om fortsat Hjælp ikke bliver vedtaget, maa yde Tilskud paa Grund af stor Arbejdsløshed, og Statens Tilskud vil derved blive noget større. Men, som sagt, hvad enten Forslaget bli-